

tale aldeles afgjørende Grunde for, hvis man ſkal gaae ind paa dem. Det er imidlertid ikke blevet mig klart, at der er ſaadanne afgjørende Grunde, der tale for det af den ærede Rigsdagsmand ſtillede Forſlag. Han har vel ſagt os, at Colonieme ere at anſee ſom forkjælede Børn, og at man derfor maatte vogte ſig for at tage for haardt paa dem, og dette har han ſagt med god Grund; thi Forholdene ere af en vis Betænkethed i Colonieme, paa Grund af de der ſtedfundne Forhold, men jeg tør dog antage det for et meget ſtort Spørgsmaal, om man, naar man virkelig gaaer ud paa at ville give Colonieme større Lettelſer end hidtil har været Tilfældet, da ikke burde gaae en ganſte anden Vej, nemlig nedſætte den Lold, ſom de nu maae erlægge af deres Producter, naar de udføre dem til fremmede Steder, hvilken Lold er dobbelt ſaa ſtor ſom den, der erlægges af de ſamme Varer ved Udførslen til Moderlandet. Derved vilde man ſkaffe Colonieme en Begunſtigelse, og denne Vej troer jeg vilde i Coloniernes Interesſe være den eneſte rigtige, og jeg troer at burde gjøre Forſamlingen opmærkſom paa, at naar det hidtilværende Loldſyſtem ſkulde ſaa at ſige have været en Forkjælelse af Colonieme, ſaa er Moderlandet blevet langt mere forkjælet derved (Hør!), ligesom det egentlig ogſaa meget mere er Moderlandets Interesſe, man nærmest vil varetaget ved at gaae ind paa et ſaadant Ændringsforſlag, end det er ſelve Coloniernes. Naar vi her ſulle tage Coloniernes Interesſe under fornyet Overvejelſe, og der er jo al Anledning til at antage, at dette vil ſee, bør vi viſnok ſee at give dem de Lettelſer, vi kunne; vi bør ſaa meget ſom muligt give dem Udgang til at afſætte deres Varer paa det for dem fordeelagtigſte Marked, uden at ſulle ſvare forøgede Afgifter, naar Varene udføres til andet Sted, end Moderlandet; jeg troer derfor, at der virkelig ikke, da man jo dog ikke kan behandle Colonialſyſtemet her i dets Heelhed, er nogen Anledning til at gaae ind paa Ændringsforſlaget.

David: Efter hvad jeg har yttret under denne Sags tidligere Behandling her i Thinget, maa det være indlyſende, at jeg ikke kan utraade at gaae ind paa det ſtillede Ændrings-

forſlag, hvad der aldeles vilde forrykke den Stilliſt, ſom jeg troer, at Rigsdagen bør indtage ligeoverfor denne Lov. Desuden er det mig heller ikke ganſte klart, om den Argumentation, ſom er ført til Forſvar for Ændringsforſlaget, virkelig holder Stiſt; men jeg anſeer det overflødig at indlade mig i en næiere Underſøgelse heraf, naar jeg idethele maa fraraade Forſlaget. Jeg ſkal derfor kun tillade mig at bemærke, navnlig i Anledning af det af den ærede Deputerede for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) holdte Foredrag, hvori der forekom Udſkilligt, ſom kunde opfordre til en videre Imødegaaen, at det dog virkelig ikke gaaer an, naar Talen overhovedet er om Handelsforhold, at ſee bort fra de Begunſtigelſer, ſom indenlandſke Producter eller de, ſom agtes lige med diſſe, nyde paa Grund af de almindelige Beſtemmelſer om Drefundſtold, og ikke at ville have diſſe betragtede ſom virkelige Begunſtigelſer for den indenlandſke eller Colonialhandelen. Den ringere Afgift eller Byrde, ſom ſvares af Producter, ſom enten komme fra Colonieme, eller hvis Hjemſtavn er Moderlandet ſelv, er ligefuldt en Begunſtigelse for diſſe, hvad enten den har den ene eller den anden Oprindelse. Naar man derfor vil betragte Forholdene i deres hele Beſkaffenhed, troer jeg ikke, at man ſkal tage Henſyn til, om Begunſtigelſerne ere givne under det ene eller andet Navn, men man ſkal tage Henſyn til Begunſtigelſernes Virkning, og naar man gjør dette, vil det viſe ſig, at den Fritagelse for at ſvare Drefunds Lold, der er tilſtaaet de indenlandſke Producter, er en virkelig Begunſtigelse for den indenlandſke og den coloniale Handel.

Finantsministeren: Den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Rothe) har ført det ærede Thing meget dybt ind i de coloniale Forhold, men jeg er virkelig bange for at trætte det høitærede Thing, hvis det ſkulde være nødvendigt, at imødegaae ham i ſaa Henſeende. Jeg troer det imidlertid ikke; thi naar man vil ſee hen til de Forhandlinger, ſom fandt Sted paa den forrige Rigsdag, og ſom den ærede Rigsdagsmand har paaberaabt ſig, troer jeg, at man vil finde, at der ligger aldeles ingen Inconſequent i den Stilliſt, ſom Regjeringen indtager i denne Sag; men